

אגרת החנוך

על זעקת הבנים וחטא האבות

אות א'

קול נהי נשמע בהרי יהודה ובסמטאות הערים,
קול הבנים הנפלטים מן הבתים ומן הישיבות.
ואתם, ההורים והמחנכים, עומדים ושואלים:
"מה קרה לדור הזה? מדוע סרו בגינו מן הדרך?
האם רוח שטות נכנסה בהם?"

~

אות ב'

חדלו מן ההתמממות! ולא הבנים השתנו,
אלא האמת המצגת להם - זיפה.
הם מביטים בקם, בגי הדור הזה,
ורואים "מצנת אנשים מלמדה".
הם רואים קהלות העוסקות בחיצוניות ובלבוש,
אך תוכן וקוב משנאת חנם, מרדיפת קבוד ומגלל.

~

אות ג'

הגלד הזה, אשר אתם קוראים לו "מורד" -
אינו מורד בתורה, אלא בשקר שלכם.
נפשו הישרה אינה יכולה לשאת את הזיוף.
הוא בורח מבית המדרש,
כי הפקתם אותו מ"בית יוצר לנשמות"
ל"בית חרשת לציונים ולשדוכים".

~

אות ד'

אמרו חכמים: "חנך לנער על פי דרכו".
אך אתם בששתם לחנך אותו על פי דרככם ועל פי כבודכם.
במקום לבנות בו "דרך ארץ" ומוסר טבעי,
כפיתם עליו חמרות שאין הצבור יכול לעמד בהן,
ודכאתם את צלם האלהים היחידי שבתוכו.

~

אות ה'

הכו על חטא, כי לא את הגלדים יש לתקן, אלא את המחנה.
החזירו לבתים את הישר, את האמת ואת אהבת הבריות הפשוטה.
כאשר האב לא ישקר במשא ומתן,
וכאשר המחנך לא יפלה בין דם לדם -
אז אז ישובו הבנים לגבולם.

~

אות ו'

אל תבכו על הנושרים. בכו על עצמכם.
כי הם המראה המנפצת של דור שאבד את דרכו המוסרית.
השיבו לב אבות על בנים - באמת ובעונה -
ולב בנים על אבותם.